

Na de Brexit

Door Sjoerd Stoop

Het referendum over de Brexit viel samen met het hoogseizoen voor Eor-vergaderingen. Dat gaf een mooie inkijk op hoe Europese werknemersvertegenwoordigers naar die verrassende uitslag keken. Vaak moest ik de vraag beantwoorden of dit ook in Nederland zou kunnen gebeuren. Ik kon dat niet 100% ontkennen. Wat me opviel was hoe geraakt de Eor-leden waren, en niet alleen de

Britten, door de Brexit. Tegelijkertijd toonden ze niets van de kleinzielige rancune die doorklonk in de commentaren van de voorzitters van de Europese Commissie en het Europese parlement, die de Britten 'voor straf' er nu ook zo snel mogelijk uit wilden gooien. Het leek wel of de Brexit de Eor-leden extra motiveerde. Want bij alle terechte kritiek op Europa is voor mensen die bij multinationals werken, één ding overduidelijk. Het is niet mogelijk om te

genwicht te bieden aan de macht van deze bedrijven als overheden en werknemersvertegenwoordigers alleen op lokaal niveau kunnen opereren. Dat zagen we bijvoorbeeld toen de Europese Commissie Microsoft op de knieën dwong.

Bij alle beschouwingen over de onvrede over de EU komen twee zaken naar voren waar het contrast met de Eor bijzonder interessant is. Brussel zou ons het gevoel geven dat steeds meer zaken boven ons hoofd worden beslist. En Brusselse politici worden niet als volksvertegenwoordigers gezien. Het negatiefste voorbeeld daarvan is misschien wel de voor-

zitter van de Europese Commissie, Jean-Claude Juncker. Die week stond er een foto in de krant hoe hij zijn hand voor de camera van een fotograaf hield om te voorkomen dat deze een foto maken kon van de leider van de UK Independent Party-leider Nigel Farage. Met dat soort Europese politici heb je geen anti-Europa partij meer nodig. Op minstens twee manieren lijkt me dat het Europa van de Eor een tegenwicht vormt voor deze niet geheel onterechte kritiekpunten, al is dit misschien maar klein. Met de Eor is een systeem geschapen dat werkelijk een Europa 'van onderop' is. In Eor's zijn naar

schatting meer dan 20.000 mensen actief die direct hun collega's vertegenwoordigen. Zij proberen namens die collega's grip te krijgen op wat er gebeurt in het bedrijf, iets wat de lokale or's in multinationals steeds meer ontglipt. Die grip begint, net als met alles wat er gebeurt op hoog internationaal niveau, met begrijpen en daarmee met informatie. Dat houdt echter ook in dat mensen bereid moeten zijn zich te verdiepen in de informatie. Dat is niet altijd eenvoudig omdat het nu eenmaal vaak gaat over

Pro-Europa

meer abstracte thema's. Het vereist inzicht en discussie om dat te vertalen naar mogelijke consequenties op de werkvloer. Dat is iets wat de collega's in de Eor doen. Als het bedrijf bereid is hen serieus te informeren en te raadplegen, kunnen op die manier veel geruchten, onnodige zorgen en onzekerheden worden weggenomen en krijgt het management een nuttige 'reality check' van de op hoog niveau voorbereide plannen. De Eor zal de Brexit wel overleven. Ook de anti-Europese stem-

ming zal hij wel overleven. Die is gebaseerd op zaken waar de Eor nu juist geen last van heeft maar eerder een medicijn tegen is. Maar een einde van de EU zal de Eor niet overleven. Ondanks alle mooie woorden is de aller voornaamste reden waarom bedrijven een Eor hebben ingesteld toch vooral: omdat het wettelijk moet. Zonder dit soort internationale regelgeving vrees ik dat Europa sociaal terug zal vallen op het recht van de economisch sterkste. Om dat te voorkomen neem ik Juncker dan maar voor lief.

Sjef Stoop is trainer/adviseur bij EOR Services van SBIFormaat